

[K. Pedersen.]

Det er mig uforstaaeligt, at Ministeren ved en økonomisk Udligning af en Part af de kommunale Udgifter benytter Ejendomsbeskatningen, naar man ved, at en af Hovedaarsagerne til, at vi nu maa gaa til en Udligning, er den store Forskydning i Erhvervenes Indtjeningsmuligheder, ja, naturligvis i Forbindelse med de store Skatter, men Skatterne forsvinder jo ikke, fordi vi udligner dem. Naar det nu er Tilfældet, hvad nytter det saa, at man skærer en Top af den nuværende Ejendomsskat og i Stedet for indfører en ny fast Skat? En saadan Skat har intet som helst at gøre med en økonomisk Udligning, hvorved man jo skulde flytte en Del af Kommuneskatten derfra, hvor der ingen Bæreevne er, hen til, hvor Bæreevnen er.

Nu ved jeg meget vel, at det ved Hjælp af de Udgifter, som Kommunerne kan anmelde til Udligningsforbundet, bliver muligt for Sognekommunerne at nedsætte Budgetterne, og at der selvfølgelig ogsaa derved opnaas en Lettelse af de kommunale Ejendomsskatter; men som den højtærede Minister udtalte i Fjor ved Fremsættelsen af Forslaget, vil den nye Ejendomsbeskatning for de Sognekommuner, som ligger omkring ved Gennemsnittet med Hensyn til Udskrivning paa fast Ejendom og Indkomstskat, blive omtrent som den gamle, medens de Kommuner, som udskriver lidt mere end Gennemsnittet, vil faa en Lettelse, og de Kommuner, der ligger lidt under, vil faa et Paalæg. Jeg tror nu ikke, at det vil give ret store Udslag, og de bliver ret vilkaarlige, da det ikke altid er givet, at Kommunernes Aflastning for Udgifter kommer til at staa i Forhold til Fordelingen mellem Ejendomsbeskatning og Indkomstbeskatning. Nej, i de allerfleste Tilfælde sker der kun det for Skatteyderne, at de skifter Skatteopkrævere.

Den højtærede Minister vil vel spørge, om jeg og mit Parti mener, at Ejendomsbeskatningen gennem en saadan Udligning skulde aflastes. Hertil vil jeg svare: ja, er der noget, som gennem flere Aar og ikke mindst gennem Kriseaarene har været og er uretfærdigt, saa er det de forøgede Ejendomsskatter, som Landbruget har faaet. Nu kan en Nedsættelse kun ske i Forbindelse med en Aflastning af de kommunale Budgetter, men mit Parti har gennem Ændringsforslag vist Vejen dertil. Resultatet af den her foreslaaede Udstykning af Ejendomsskatterne bliver jo, at en Del lægges som en fast Skat og en Del som en bevægelig Skat, hvilket slet ikke løser Spørgsmaalet om de uretfærdige Ejendoms-

skatter. Nej, det, vi trænger til, er ikke at faa en Part lagt som en fast Skat, men en Aflastning, og den kan ske i Forbindelse med Udligningsforslaget, saa at vi faar en virkelig Udligning efter Bæreevne.

Resultatet af det foreliggende Forslag bliver meget ringe; nogen virkelig Udligning efter Bæreevne opnaas ikke. Jeg har ingen Beregninger angaaende Virkningerne af Ændringen med Hensyn til Tilskud til Sygehusene og den ændrede Indkomstskatteskala, men Resultatet bliver vel alt i alt, at der flyttes ca. 10 Mill. Kr. fra Hovedstadskommunerne med en Trediedel til Provinsen og to Trediedele til Landkommunerne. Hvordan vil Skatten saa se ud derefter, tror man? Ja, saa har vi for Hovedstadskommunerne et Skattetryk paa 8,75, for Provinsen paa 8,97 og for Landkommunerne paa 11,53. Det er altsaa det udvidede Forslag, som slutter med Resultatet: stadig stor Ulighed i Forhold til Bæreevnen.

Jeg skal slutte med at sige, at hele Spørgsmaalet om Udligning og om det store uensartede Skattetryk, vi har, har mit Partis store Interesse. Vi har ogsaa gennem et meget omfattende Ændringsforslag i det andet høje Ting ydet en Indsats for derigennem at gaa ind i Arbejdet. Men der har ikke fra Regeringspartiernes Side været nogen Interesse for vort Forslag. Nu vil Lovforslaget jo imidlertid blive henvist til et Udvalg, og mit Parti vil gerne arbejde med efter de Linier, som jeg har givet Udtryk for, nemlig en Udligning over Staten, hvorved vi faar en ren Delingslinie mellem Statens og Kommunernes Udgifter uden Indblanding af noget Puljesystem. Udligningsbeløbet maa bæres i Forhold til Bæreevnen, og saa maa vi have gennemført en tilbundsgaaende Udligning; hele Udligningsystemet maa opbygges, saa at vi ikke svækker det kommunaløkonomiske Ansvar, men styrker det. Efter de Linier gaar vi gerne ind i Arbejdet.

H. Chr. Petersen: Det, man nu ønsker at foretage, er at gaa bort fra det, man hidtil har gjort, nemlig at hjælpe de nødstedte Kommuner og gaa over til en mere permanent Ordning, som kan staa fast igennem Aarene. Man fortæller, at man vil lette Kommunerne for betydelige Beløb, hvilket altsaa vil sige, at man letter de kommunale Budgetter. Hvis det var Tilfældet, var det jo dejligt, og det er for saa vidt Tilfældet. Men bagefter kommer Regningen til Skatteyderne, og man tør vist ikke love, at den bliver mindre, end den er i Forvejen. Med